

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1456/2015
09.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у поступку предлагача П.К. из Н.Б., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Р4 П 77/15 од 06.08.2015. године, на седници одржаној 09.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Лесковцу Р4 П 77/15 од 06.08.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Р4 П 77/15 од 06.08.2015. године, одбачен је као неразумљив захтев за заштиту права на суђење у разумном року подносиоца захтева К.П. из Н.Б..

Против наведеног решења предлагач је лично изјавио жалбу, због битних повреда парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, предлажући да се ожалбено решење преиначи и усвоји његов захтев за заштиту права на суђење у разумном року.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача на основу члана 8б. став 3. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, број 116/08...101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 402. у вези члана 386. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11...55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, број 25/82...“Сл. гласник РС“, број 46/95...55/14), на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да жалба није основана.

У поступку доношења решења није учињена битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7, 9. ЗПП, на коју се у поступку по жалби пази по службеној дужности, а на друге битне повреде поступка се у жалби не указује.

Поступајући по захтеву предлагача Виши суд у Лесковцу је утврдио да је предлагач поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року Вишем суду у Пироту 25.02.2015. године. Решењем Врховног касационог суда Р 60/2015

од 26.03.2015. године, за поступање у овој правној ствари је одређен Виши суд у Лесковцу.

По пријему списка предмета Виши суд у Лесковцу је нашао да је предметни захтев неуредан - није разумљив, па је решењем Р4 П 71/15 од 28.07.2015. године, захтев враћен подносиоцу ради допуне и исправке под претњом пропуштања у року од 8 дана од дана пријема решења.

Дана 04.08.2015. године, предлагач је овом суду вратио захтев без суштинских измена где наводи да се код тог суда води већи број парничних и кривичних предмета између К.Љ. и Г.Т.. Предлагач је навео да се у појединим предметима и он јавља у својству супарничара и да породица К. трпи дугогодишње насиље од стране Г.Т., са елементима насиља у породици, па предлага усвајање привремених мера и доношење пресуде којом се уређују имовински односи између К.Љ. и Г.Т.. Такође наводи да су судије које су поступале у бројним парничним, кривичним и извршним предметима поступале незаконито и онемогућавале предлагачу правну заштиту и тиме су му нанели нематеријалну и материјалну штету.

Виши суд у Лесковцу је констатовао да у захтеву предлагача не постоји одређени захтев за утврђивање повреде права на суђење у разумном року, као и захтев за убрзање поступка како би суд у смислу члана 8а Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, број 116/08...101/13), о повреди права на суђење у разумном року уопште могао да одлучује.

Према оцени Врховног касационог суда, правилно је Виши суд у Лесковцу, применио одредбе члана 192. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/2011), којим је прописано да тужба мора да садржи одређени захтев у погледу главне ствари и споредног тражења, чињенице на којима тужилац заснива захтев, доказе којима се утврђују ове чињенице, вредност предмета спора као и друге податке које мора имати сваки поднесак.

Одредбом члана 101. став 4. ЗПП, прописано је, да ће се сматрати да је поднесак повучен ако не буде враћен суду у одређеном року а ако буде враћен без исправке, односно допуне, биће одбачен.

Како у конкретном случају захтев предлагача не садржи одређени захтев за утврђивање повреде права на суђење у разумном року као ни захтев за убрзање поступка, те да у захтеву нису тачно наведени ни бројеви предмета ни дужина трајања поступка којим је евентуално повређено право странке на суђење у разумном року, не може се утврдити поводом ког предмета је предлагач тражио заштиту права на суђење у разумном року, нити на који начин су првостепени судови повредили његово право, то је Виши суд правилно одбацио захтев предлагача као неразумљив – неуредан.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**